

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Încheierea nr. 142

Dosar nr.

926/1/2019

Sedința camerei de consiliu din data de 03 aprilie 2019

Completul compus din :

██████████ – Judecător de Drepturi și Libertăți

Magistrat asistent - ██████████

██████████

Grefier - ██████████

██████████

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – a fost reprezentat de procuror ██████████

██████████

Pe rol soluționarea plângerii formulate de inculpata Kovesi Laura Codruța împotriva ordonanței din data de 28.03.2019, emisă în dosarul nr.1172/P/2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, prin care s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar.

(...)

În evaluarea prezentei plângeri, Judecătorului de drepturi și libertăți reține îndeplinirea condițiilor necesare începerii urmăririi penale în personam și punerii în mișcare a acțiunii

penale (lipsa de claritate a acuzațiilor aspect ce echivalează cu inexistența notificării oficiale, existența unui caz de stingere sau împiedicare a exercitării acțiunii penale, lipsa probelor), nemotivarea ordonanței prin care s-a dispus luarea măsurii controlului judiciar, impunerea altor obligații decât cele expres și limitativ prevăzute de lege. Toate aceste vicii se subsumează unor condiții de legalitate care, odată dovedite, fac inutilă analiza elementelor ce țin de temeinicie.

Acuzațiile formulate împotriva inculpatei Kovesi Laura Codruța, prin ordonanța din 29 martie 2019, sunt: luare de mită, abuz în serviciu și mărtuire mincinoasă.

Acuzația de luare de mită este lipsită de precizie, claritate (coerență) și de suport probator.

Infrațiunea de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. 1 Cod penal rap. la art. 7 alin. 1 lit. b din Legea 78/2000, presupune *fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani (limite majorate cu o treime potrivit legii speciale) și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.*

Acuzația constă în aceea că în primăvara anului 2011, magistratul procuror Kovesi Laura Codruța, în calitate de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a pretins și a primit, în mod direct, suma de 268.689,36 lei, de la persoana vătămată Ghiță Sebastian Aurelian, în legătură cu îndeplinirea unor acte contrare îndatoririlor sale de serviciu, acte constând în extrădarea persoanei condamnate Popa Nicolae, care fusese localizată în

Indonezia - Jakarta și care ar fi avut drept consecință, pe de o parte, crearea unui beneficiu de imagine pentru magistratul procuror Kovesi Laura Codruța, în calitate de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar pe de altă parte, asigurarea protecției denunțatorului-persoană vătămată Ghiță Sebastian Aurelian.

Folosul infrațional a constat în primirea, în mod direct, a unei sume de bani de la denunțator, destinată însă transportului aerian, dar și crearea unui beneficiu de imagine.

Jurisprudența Înaltei Curți a relevat faptul că pentru susținerea acuzației de luare de mită trebuie dovedite, din punct de vedere obiectiv, conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu actele de serviciu: îndeplinirea, neîndeplinirea ori întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle de serviciu, realizarea unui act contrar acestor îndatoriri (*ICCJ, SP, d.p. 2348 din 3 iulie 2012, dosar 7043/2/2007*).

În cuprinsul ordonanței prin care s-a dispus luarea măsurii preventive a controlului judiciar s-a reținut că inculpata ori Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu aveau nicio competență legală, privind procedurile și operațiunile de extrădare ale unei persoane condamnate.

Procurorul de caz reține că inculpata Kovesi Laura Codruța *aprimis, în mod direct, suma de 268.689,36 lei de la persoana vătămată Ghiță Sebastian Aurelian, dar în continuare a menționat și că suma a fost utilizată pentru plata transportului aerian în procedura extrădării.* În ceea ce privește primirea în mod direct a unei sume de bani de la denunțator, se constată, din actele de la dosar, că suma nu a intrat niciodată în posesia inculpatei, nu a fost niciodată la dispoziția sa sau a Ministerului Administrației și Internelor care a efectuat plata către compania de transport, ci a rămas tot timpul la dispoziția denunțatorului, care a dispus virarea, direct ori prin interpuși, dintr-un cont în altul.

Ansamblul înscrisurilor de la dosar și martorii audiați, angajați M.A.I., au atestat, dincolo de orice dubiu în

acest moment procesual și în baza prezentului probatoriu, derularea unei proceduri de achiziție publică pentru identificarea companiei apte a presta activitatea de transport aerian, încheierea unui contract de prestări servicii, efectuarea plății de beneficiar (M.A.I., prin I.G.P.R.) în contul prestatorului de servicii (SC Țiriac).

Chiar în ipoteza divizării plății transportului, aceasta nu se poate considera a fi un beneficiu sau folos personal obținut de Laura Codruța Kovesi. Aducerea în țara a fost generată de necesitatea punerii în executare a unei hotărâri penale definitive, interesul putând fi colectiv, general, iar nu individual, particular.

Crearea unui beneficiu de imagine apare neverosimil în contextul funcției exercitate și atribuțiilor acesteia, întrucât, lipsind atribuțiile legale în procedura extrădării, nu se putea asuma un merit individual în cazul reușitei.

Procedura extrădării a fost inițiată în baza unei analize interministeriale la care au participat reprezentanții Ministerului Public, Ministerului Justiției, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Apărării Naționale și Serviciului Român de Informații.

Achiziția serviciului de transport aerian a avut la bază raportul de inițiere a procedurii de achiziție, nota privind determinarea valorii estimate a contractului de achiziție publică, nota privind stabilirea criteriului de atribuire a contractului de achiziție și nota justificativă privind selectarea procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în vederea atribuirii contractului de servicii de închiriere a unei aeronave cu echipaj prin care s-a stabilit transmiterea de invitații de participare către operatorii economici de profil: [REDACTED]

[REDACTED]. Ansamblul înscrisurilor din dosarul de achiziție care a stat la baza închirierii aeronavei cu care s-a efectuat transportul persoanei condamnate constituie constituie

probă în prezenta cauză (f. 82-225, vol. VIII, dosar urmărire penală).

Ulterior întocmirii documentației de atribuire ce cuprinde fișa de date a achiziției, documentația descriptivă, clauzele contractuale obligatorii și formulare și modele s-au trimis adrese către cei trei operatori economici prin care au fost invitați la sediul M.A.I. pentru a participa la negocierea prețului și a condițiilor contractuale. Fișa de date a achiziției cuprinde mențiunea referitoare la sursa de finanțare ca fiind bugetul de stat (f. 93-120; 122-127).

La data de 07.04.2011, M.A.I., prin Direcția Generală Logistică, a solicitat celor 3 societăți înaintarea ofertelor.

Propunerea tehnică, semnată din partea Țiriac Air de către administratorul unic [REDACTED], la data de 7.04.2011, cuprinde parametrii tehnici ai aeronavei și zborului. Formularul de ofertă pentru suma de 234.207,30 lei, fără TVA, respectiv 57.000 euro, fără TVA este semnat de același administrator unic (f. 24-26, vol. 6). Țiriac Air a înat și o serie de facturi externe emise de Indoasia Ground Service, în legătură cu zborul privat la Jakarta (cca 2000 USD, f.82, vol.6)

La data de 08.04.2011, prin dispoziția nr.2321 a ordonatorului principal de credite a fost numită comisia de evaluare alcătuită din [REDACTED]

[REDACTED]. În procesul verbal al ședinței de deschidere, nr. 3268066 din 08.04.2011, s-a constatat că a depus ofertă nu M.A.I. SC Ion Țiriac Air SRL, iar la deschiderea plicului depus de acest operator ce conținea documentele de clarificare, propunerea tehnică și propunerea financiară s-a constatat că prețul ofertat a fost de 234.207,30 lei, fără TVA, respectiv 57.000 euro, fără TVA (f. 174-176).

Ulterior, prin procesul verbal al ședinței de evaluare și negociere nr. 3268069 din 08.04.2011 s-a consemnat că deși președintele comisiei de evaluare a propus o diminuare a propunerii financiare până la valoarea de 230.000 lei,

reprezentantul ofertantului, prezent [REDACTAT] a comunicat membrilor comisiei că a fost mandatat să comunice că prețul ofertat este ultimul pentru care se poate presta serviciul de închiriere a aeronavei, sens în care membrii comisiei au constatat că valoarea propunerii financiare a rămas neschimbată și au solicitat depunerea declarației de eligibilitate (f. 177-178).

După depunerea declarației de eligibilitate, s-a întocmit raportul procedurii nr.3268234 din. 11.04.2011 de atribuire a contractului de achiziție publică având ca obiect achiziția de servicii de închiriere aeronavă prin care s-a hotărât că ofertantul câștigător este SC Ion Țiriac Air, fiind comunicată acceptarea ofertei câștigătoare (f.183, 184-186, 189).

Ca urmare a acestei proceduri s-a încheiat contractul nr. 1388511 din 14.04.2011 între IGPR și societatea Ion Țiriac Air SRL, semnat de [REDACTAT] pentru achizitor (M.A.I.). Valoarea totală a contractului sau prețul convenit a fost de 234,207.3 lei (echivalentul a 57.000 euro). Societatea Țiriac Air a emis factura nr. ITA/0028/2011 din 21.04.2011 în valoare de 234207.30 lei, având ca denumire a produsului Cursa charter Galaxy (YR-TII) cf ctr. 1388511/14.04.2011 (f. 298).

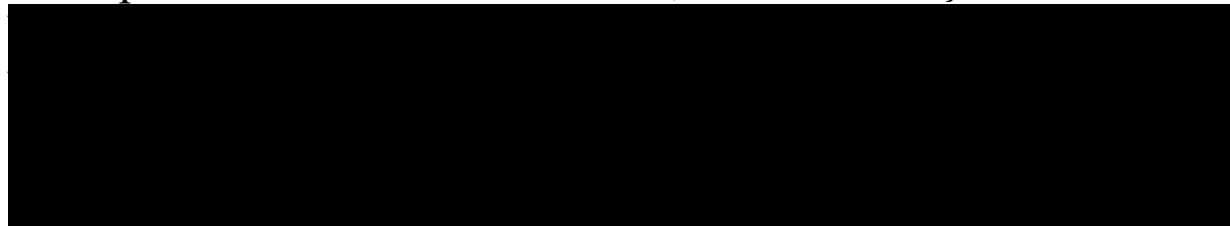
În baza documentației achiziției s-a emis propunerea de angajare a unei cheltuieli, precum și angajamentul bugetar individual și ordonanțarea de plată nr. 1388511/1 din 29.04.2011. Suma de 234.207,30 lei s-a achitat de către M.A.I. prin IGPR către beneficiarul Ion Țiriac Air prin ordinul de plată nr. 1417 din 29.04.2011(f. 256-261).

Transportul aerian a avut loc la data de 20/21 aprilie 2011 (f. 68, 79, vol. 6).

La final, în urma executării reciproce a obligațiilor contractuale, a fost întocmit documentul constatator, semnat de reprezentanții M.A.I. (director general al Direcției de logistică, șef grup achiziții, șef servciu achiziții, f. 221).

Judecătorul de drepturi și libertăți constată că a fost derulată o procedură de achiziție publică finalizată cu semnarea unui contract de prestări servicii, în care au fost implicați reprezentanți M.A.I. (IGPR), Direcția Generală Logistică, cu funcții de conducere și execuție. Contractul încheiat între M.A.I. și societatea Țiriac a fost real, a presupus executarea prestațiilor reciproce. Achitarea contravalorii transportului s-a realizat de către M.A.I., prin IGPR - Direcția Logistică, din fondurile alocate în acest sens (f.257, vol.8).

Probatoriul cu înscrisuri se coroborează cu declarațiile martorilor audiați ce au participat sau au avut cunoștință de această procedură de achiziție, angajați M.A.I. din cadrul Direcției Generale Logistice, Direcției Audit Public Intern, Centrului de Cooperare Polițienească Internațională - Birou Interpol, ale căror declarații au forță probantă necondiționată, fiind probe directe. În acest sens, sunt declarațiile martorilor

(vol 2 dosar urmărire penală). Aceștia au susținut derularea procedurii achiziției în maniera susținută de înscrisuri.

În esență, conduita vizată de acest denunț are în vedere o înțelegere referitoare la divizarea prețului de cca 122.000 euro. Aceasta ar fi anterioară încheierii contractului vizând transportul aerian și finalizării procedurii achiziției. Înțelegerea ar fi putut interveni între stat, prin autoritățile implicate în procedura extrădării, pe de o parte și denunțator, reprezentanții societăților Conti și Țiriac Air. Denunțatorul a exclus ipoteza în care nu M.A.I. cei din urmă, reprezentanții societăților Conti și Țiriac Air, aveau cunoștință despre această împărțire a prețului.

Judecătorul de drepturi și libertăți constată, din înscrisurile depuse la dosar că, oferta a fost înaintată de societatea Țiriac

Air, către M.A.I., la data de 7.04.2011, într-o procedură de achiziție publică în care și-a asumat participarea, finalizată cu semnarea contractului la data de 14.04.2011. Factura nr. ITA/0025/2011 din 11.04.2011, emisă de Țiriac Air SRL către Conti SA în valoare de 268.689.36 lei (65.400 euro) având ca denumire *produse servicii externe de aviație generală*, pe care procurorul își fundamentează acuzația în privința infracțiunii de luare de mită, a fost emisă anterior semnării contractului între M.A.I. și Țiriac Air, deci anterior finalizării procedurii achiziției publice. Nu există niciun document emanat de la societatea Țiriac Air care să ateste vreo înțelegere referitoare la preț, anterioară semnării contractului cu M.A.I., și care să echivaleze cu o simulare a valorii reale. De altfel, o astfel de manieră de stabilire a prețului este contrară procedurii achiziției publice în care își asumase liber participarea prin înaintarea ofertei. Totuși, la data de 22.02.2019, administratorul unic al societății Țiriac Air a trimis, la cererea procurorului de caz, o adresă însoțită de un calcul prin care atestă că valoarea acestui transport aerian ar fi fost de 122.632 euro (leasing aeronavă-51140, salarii echipaj-8950, petrol-21735, asigurare aeronavă-3324, întreținere aeronavă -17.899, training echipaj-1534, alte cheltuieli-1279, survol-3836, total costuri zbor-109.695/ taxe pasageri-750, taxe aeroport -4992, catering-3300, cazare, diurne - cca 1500, în total 120.227 la care s-a adăugat comisionul de 2%), fiind emise două facturi, la data de 11.04.2011, către cumpărător Conti și la data de 21.04.2011, către cumpărător IGPR (f. 12 și urm., vol. 6).

În legătură cu factura nr. ITA/0025/2011 din 11.04.2011, emisă de Țiriac Air către societatea Conti, în ordonanța din 13 februarie 2019, procurorul a inserat constatările inspecției fiscale (efectuată la S.C. Conti S.A.) arătând că: *potrivit raportului întocmit în cadrul inspecției fiscale s-a stabilit că: "în luna aprilie 2011 societatea a înregistrat pe costuri în contul contabil 628.1 "cheltuieli cu alte servicii prestate de terți" suma de 268.689 lei în baza facturii nr. 25/11.04.2011*

emisă de S.C. Ion Tiriac Air S.R.L. reprezentând contravaloare "servicii externe de aviație generală 65.400 euro". La control nu au fost prezentate documente legale specifice care să justifice deductibilitatea cheltuielilor cu aceste achiziții, cum ar fi: ordine de deplasare, bilete de avion, rapoarte de activitate referitoare la eventuale deplasări externe a reprezentanților societății, documente justificative de cazare etc, fapt ce nu a permis identificarea persoanelor care au fost beneficiare ale acestor cheltuieli, respectiv dacă acestea au calitate în firmă și nici nu a putut fi determinată destinația și necesitatea efectuării acestor achiziții pentru activitatea generatoare de venituri a societății

Declarația denunțatorului care susține că suma plătită cu factura nr. ITA/0025/2011ar reprezenta o parte din contravaloarea transportului aerian necesar aducerii în țară a persoanei condamnate Popa Nicolae, este susținută cu declarațiile unor martori ce justifică o anumită încărcătură subiectivă generată de implicarea în cercetări penale sau având o legătură strânsă ori de rudenie cu denunțatorul, fiind, de cele mai multe ori, probe indirecte ori derivate (au la bază aspecte cunoscute de la denunțator). Martorii ce susțin acuzațiile relatează elementele furnizate de denunțator în legătură cu divizarea prețului sau aspecte colaterale acestui demers. Astfel, de exemplu, martorii [REDACTED] au făcut obiectul unor dosare instrumentate de DNA, martorul [REDACTED], reprezentant al societății Conti, a fost cercetat și arestat într-o cauză penală a DNA, martorul [REDACTED] este fostul socru al denunțatorului, [REDACTED] este văr primar al soției denunțatorului, aceștia relatând, în legătură cu faptele cercetate în prezentul dosar, aspecte cunoscute de la denunțator.

Martorii [REDACTED], angajați ai societății Tiriac Air, au relatat că plata cursei aeriene s-a făcut de către 2 entități, IGPR și societatea Conti, fiind emise două facturi, informațiile necesare acestui demers

fiind furnizate de către Departamentul Comercial sau șefii ierarhici.

Martorii implicați în procedura achiziției, având funcții de conducere ori de execuție în cadrul M.A.I., reprezentanții autorităților ce au demarat procedura extrădării și au discutat condițiile acesteia, nu au evidențiat ori cunoscut existența unei astfel de înțelegeri referitoare la divizarea prețului. Niciun reprezentant al societăților Conti ori Țiriac Air nu a fost implicat în discuții prealabile declanșării procedurii achiziției publice, respectiv în etapa analizei manierei atingerii scopului aducerii în țară a condamnatului. Nu s-a explicat rezonabil de ce în condițiile în care oferta a plecat liberă de condiții de la societatea Țiriac Air către M.A.I. în cadrul procedurii achiziției, aceasta ar fi fost grefată anterior de divizare în considerarea unor înțelegeri oculte, societatea acceptând anterior și fără a comunica partenerului, de-a lungul procedurii achiziției ori în cursul executării, această manieră de divizare a prețului.

Nicio probă (obiectivă), alta decât cele emane de la denunțator, direct sau prin terți, nu surprinde interferența Procurorului General Laura Codruța Kovesi în stabilirea, divizarea ori alte manopere referitoare la prețul transportului aerian și plata acestuia. Nicio probă (obiectivă), alta decât cele emane de la denunțator, direct sau prin terți, nu susține înțelegerea anterioară referitoare la divizarea prețului între cele două entități M.A.I. și societatea Conti.

Chiar în ipoteza în care plata transportului s-ar fi realizat în maniera susținută de denunțator, aceasta nu se poate considera a fi un beneficiu sau folos personal obținut de Laura Codruța Kovesi. Aducerea în țara persoanei extrădate a fost generată de necesitatea punerii în executare a unei hotărâri penale definitive, interesul putând fi colectiv, general, iar nu individual, particular.

Acuzația formulată pentru infracțiunea de luare de mită se suprapune parțial peste acuzația de abuz în serviciu.

Acuzația de abuz în serviciu este lipsită de precizie, claritate (coerență) și de suport probator.

Infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. art 297 alin. (1) Cod penal, presupune *fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice și se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.*

Potrivit legii în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, art 248 Cod penal anterior, pedeapsa era de la 1 la 5 ani închisoare.

Acuzația, ce vizează forma continuată a infracțiunii, reținându-se 5 acte materiale, constă în aceea că prin încălcarea dispozițiilor legale care reglementează competența Ministerului Public, precum și cooperarea judiciară internațională în materie penală, magistratul procuror Kovesi Laura Codruța s-a implicat, în mod direct, în procedura de extrădare a persoanei condamnate Popa Nicolae, dispunând următoarele activități:

- a efectuat demersuri preliminare, pe parcursul demarării procedurii de extrădare, în vederea urgentării finalizării acestei proceduri, demersuri constând în organizarea unei vizite a unei delegații de procurori indonezieni în România, la sfârșitul anului 2010, fapt confirmat de către martora Nicolae Angela Eugenia, la data aceea procuror șef birou în cadrul Serviciului de Cooperare Internațională al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care se coroborează cu mesajele electronice reprezentând corespondența purtată cu autoritățile judiciare indoneziene, în vederea organizării acestei vizite, precum și cu declarația martorului [REDACTED]

- s-a deplasat în Indonezia, Jakarta, cu prilejul organizării unei conferințe, prilej cu care a luat legătura cu autoritățile indoneziene, implicit cu președintele republicii, căruia i-a înmănat o scrisoare din partea Administrației Prezidențiale Române, înscris prin care se exprima speranța Administrației Prezidențiale Române cu privire la urgentarea procedurii de extrădare a numitului Popa Nicolae, astfel cum rezultă din declarația martorei [REDACTED], coroborată cu scrisoarea în limba română a Administrației Prezidențiale, existentă la dosarul cauzei și pusă la dispoziție de PICCJ;

- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a efectuat toate demersurile referitoare la obținerea vizei pentru membrii delegației ce urma să se deplaseze în Indonezia și pentru plata biletelor de avion ale persoanelor care au făcut parte din delegația desemnată să procedeze la aducerea în țară a numitului Popa Nicolae, printre care și martorul [REDACTED], persoane ale căror calități s-a dovedit a fi aceea de ofițeri SRI, deși în materialul documentar furnizat de PICCJ martorul [REDACTED] figura în calitate de traducător; de altfel, martorului [REDACTED] i s-a atribuit, cu intenție, la nivel relațional, calitatea de traducător în cadrul PICCJ, calitate pe care martorul nu a avut-o, din punct de vedere instituțional, niciodată, urmărindu-se prin aceasta ascunderea adevăratei calități a martorului și justificarea prezenței sale în escorta care l-a adus în țară pe condamnatul Popa Nicolae;

- a dispus, în calitate de ordonator principal de credite, efectuarea plății biletelor de avion pentru cei doi ofițeri din cadrul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională, precum și pentru ofițerul SRI, [REDACTED], din fondurile bănești ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din înscrisurile primare existente în evidențele contabile ale Ministerului Afacerilor Interne și ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, atașate la dosarul cauzei, respectiv factura fiscală nr.

0057113 din 11.04.2011, care atestă plata biletelor de avion București - Jakarta, prin compania aeriană Turkish, în valoare de 16.655,88 lei;

- a determinat, prin autoritatea de care dispunea, ca Ministerul de Interne să pună la dispoziția IGPR suma de bani necesară plății transportului Jakarta - București, întrucât contravaloarea deplasării pe ruta București - Jakarta și retur s-a estimat că era de 130.500 euro, astfel cum rezultă din corespondența electronică purtată între Ministerul Administrației și Internelor și compania aeriană Tarom, corespondență coroborată cu facturile ce atestă plata transportului de către S.C. Conti S.A. și de către Ministerul Afacerilor de Interne, conform facturii seria ITA nr. 0028/21.04.2011, în valoare de 234.207,30 Ron, reprezentând cursa charter - GALAXY (YR-TII) Otopeni - Jakarta - Otopeni 20-21.04.2011 cf.ctr. 1388511/14.04.2011.

Potrivit art. 154 alin. 2) Cod penal, ce a preluat textul anterior (122 alin. 2), termenele de prescripție a răspunderii penale încep să curgă de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continuate termenul curge de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni.

Dacă se consideră infracțiunea epuizată și săvârșită la data de 21.04.2011, data ultimului acte de executare menționat în cuprinsul descrierii acuzației, termenul de prescripție a răspunderii penale, conform actualei reglementări, este de 8 ani și s-ar fi împlinit la data de 21.04.2019.

Potrivit legii în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, art 122 lit. d) Cod penal de la 1969, termenul de prescripție generală de 5 ani, ce a curs neîntrerupt de vreun act de procedură comunicat sau efectuat în prezența inculpatei, s-a împlinit la data de 21.04.2016, în condițiile în care denunțul a fost depus la data de 3.12.2018, iar începerea urmăririi penale *in personam* este datată 13.02.2019.

Ca urmare, procurorul trebuia să justifice maniera alegerii legii aplicabile ce a condus la excluderea cauzei de împiedicare a exercitării acțiunii penale, prescripția răspunderii penale.

Potrivit Deciziei CCR nr. 405/2016 din 15 iunie 2016, publicată în M. Of. nr. 517 din 8 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupției, dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul acestora se înțelege "îndeplinește prin încălcarea legii".

Jurisprudența Înaltei Curți a relevat faptul că pentru susținerea acuzației de abuz în serviciu trebuie dovedite, din punct de vedere obiectiv:

a) conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu prejudiciul: cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos;

b) conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu actele de serviciu: îndeplinirea, neîndeplinirea ori a întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, realizarea unui act contrar acestor îndatoriri;

c) legătura dintre prejudiciul produs și atribuțiile de serviciu, respectiv cuantumul prejudiciului. (*ÎCCJ, s.pen., d.p. nr.3113 din 09 decembrie 2014, d.nr. 5865/1/2013; s.pen., sentința 477 din 16 iunie 2016, d.nr. 2087/1/2015, def. prin d.p. 216/2017*)

Nu au fost probate condițiile de tipicitate obiectivă și/sau subiectivă ale infracțiunii de abuz în serviciu:

În esență, cele 5 acte de executare descrise, pentru carenu se invocă dispoziții legale încălcate, relevă acțiuni în reprezentarea instituției pe care inculpata o conduceaori care țin de atribuțiile de ordonator de credite și nu sunt apte a produce niciun fel de prejudicii. Infracțiunea de abuz în serviciu

este o infracțiune de rezultat, cu toate acestea nu se justifică de procuror vreun prejudiciu material real. Contravaloarea transportului reprezentanților instituției la întâlniri de lucru, ca cele enumerate de procuror în acuzație, nu pot constitui prejudiciu în cadrul infracțiunii de abuz în serviciu, atât timp cât reprezentarea instituției în relațiile cu terții este o atribuție a conducătorului acesteia sau a persoanei delegate în acest sens, ori a participantului la întâlniri, iar întâlnirea a avut loc.

În ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatei Kovesi Laura Codruța se constată, din nota de fundamentare, despre care se susține că a stat la baza procedurii extrădării, nr. 659/C din 05.04.2011 (f. 88, vol. VIII, dosar urmărire penală), că este semnată de reprezentanții mai multor instituții Ministerul Public, Ministerul Justiției, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Roman de Informații.

Judecătorul de drepturi și libertăți consideră că această notă de fundamentare reprezintă un proces-verbal al unei întâlniri interinstituționale în care s-a analizat modalitatea de aducere în țară a persoanei condamnate și nu justifică în nicio manieră, concluzia procurorului legată de manopere intruzive, nepermise, neloiale ori ilegale ale vreunui participant. De altfel, este firesc ca grija autorităților să poarte asupra punerii în executare a hotărârilor judecătorești definitive (a recuperării sau repatrierii bunurilor, acoperirii prejudiciilor). Restabilirea ordinii de drept încălcate nu este asigurată numai prin pronunțarea hotărârilor, ci presupune un efort suplimentar constând în executarea acestora, măsură *sine qua non* atingerii scopului.

Actele existente la dosarul cauzei dovedesc desfășurarea procedurii de extrădare de către Ministerul Administrației și Internelor ce a beneficiat de sprijinul Ministerul Public, Ministerul Justiției, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Roman de Informații, cu

alocarea sumelor necesare de către Direcția Generală Financiară, plata făcându-se de către M.A.I., prin I.G.P.R., ordonator secundar de credite, fără a atestarea implicării procurorului general în afara atribuțiilor sale ori cu încălcarea unor dispoziții cu forță de lege.

Componenta delegației ce a participat la aducerea în țară a persoanei extrădate este consecința manierei obiective în care s-a derulat procedura și implicării autorităților enumerate, iar nu a vreunei dispoziții directe a procurorului general.

În ceea ce privește vizita efectuată de delegația română în Indonezia sau organizarea unei vizite a unei delegații de procurori indonezieni în România, se constată că aceste aspecte nu au caracter penal și nu pot susține acuzația de abuz în serviciu. Participarea la Conferința Regională Asia Pacific și Orientul Mijlociu, organizată de Asociația Internațională a Procurorilor, ca și organizarea unei vizite a unei delegații de procurori indonezieni nu pot constitui acte ilicite, în general și nici de implicare neloială ori abuzivă în procedura de extrădare. În legătură cu aceste demersuri procurorul de caz nu a indicat (identificat) vreo dispoziție legală ori vreo atribuție de serviciu care să fi fost eludată ori încălcată de procurorul general de la acel moment.

În ceea ce privește efectuarea plății biletelor de avion, pentru doi ofițeri SRI, din fondurile PICCJ, procurorul a considerat că factura fiscală emisă atestă plata.

Se constată că prin ordinul nr. 67 din 11.04.2011, inculpata Kovesi Laura Codruța, în calitate de procuror general, a dispus deplasarea la Jakarta – Republica Indonezia, a procuror șef al Secției de urmărire penală și criminalistică (martorul [REDACTED]), pentru efectuarea de acte procedurale într-un dosar penal, deplasarea urmând a se efectua cu avionul pe traseul București-Istanbul-Jakarta și retur, iar Ministerul Public – PICCJ a suportat următoarele cheltuielile: bilet de avion,

cazare, diurna, asigurare medicală și transport intern (f. 47, vol. VII, dup).

Din nota din 14.04.2011, întocmită de procuror șef birou Serviciul de cooperare judiciară internațională, procuror [REDACTED], rezultă că din motive obiective profesionale, procurorul desemnat a comunicat că nu mai poate efectua deplasarea sens în care s-a dispus anularea și anunțarea departamentului economico-financiar (f. 49, vol. VII, dosar urmărire penală).

Factura fiscală nr.0057113/11.04.2011 atestă suma de 16.655,88 lei, cumpărător fiind PICCJ, iar la descrierea serviciilor se menționează: biletele de avion București/Jakarta 17.04.2011 pentru [REDACTED], suma de 3.497,41 lei plus taxa de aeroport în valoare de 666,56 lei; [REDACTED], suma de 3.497,41 lei, plus taxa de aeroport în valoare de 666,56 lei; [REDACTED], suma de 3.497,41 lei plus taxa de aeroport în valoare de 666,56 lei; [REDACTED] suma de 3.497,41 lei plus taxa de aeroport în valoare de 666,56 lei (f. 53, vol. VII, dup).

Urmare a anulării deplasării procurorului [REDACTED] s-a emis factura fiscală nr. 0057515/15.04.2011 către cumpărătorul PICCJ, având ca obiect rambursare parțială bilet nefolosit. Astfel, în baza acestei facturi s-a inserat pe factura nr. 0057113/11.04.2011 mențiunea *26.04.2011, bun de plată 1.038,17 lei* (suma rămasă de plată, valoarea biletului inițial pentru martor minus valoarea rambursării biletului), această sumă fiind plătită prin ordinul de plată nr. 513 din 29.04.2011, din fondurile P.I.C.C.J. (f. 54, vol. VII, dup).

Acuzația de mărturie mincinoasă este lipsită de precizie, claritate (coerență) și de suport probator.

Infrațiunea de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 Cod penal presupune fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu spune

tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Acuzația constă în aceea că inculpata, pe parcursul procedurilor judiciare efectuate în dosarul penal nr. I/P/2017, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, a formulat afirmații mincinoase, negând existența unei relații private, în afara cadrului instituțional cu persoana vătămată Ghiță Sebastian Aurelian, deși această relație constituia o împrejurare esențială pentru lămurirea situației de fapt în cauza penală, în care a fost audiată în calitate de martor.

Constituie probă în procesul penal orice element de fapt care servește la constatarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei și care contribuie la aflarea adevărului în procesul penal. Proba se poate obține în procesul penal (și) prin declarații de martorilor (art. 97 Cod proc.pen.)

Jurisprudența Înaltei Curți a relevat faptul că, potrivit art. 260 C. pen., constituie infracțiunea de mărturie mincinoasă, între altele, *fapta martorului care într-o cauză penală nu spune tot ce știe privitor la împrejurările esențiale asupra cărora a fost întrebat. Prin urmare, dacă martorul nu a fost întrebat asupra unei împrejurări esențiale pentru soluționarea cauzei, fapta acestuia de a nu face afirmații cu privire la o astfel de împrejurare nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de mărturie mincinoasă. Întrebarea expresă adresată martorului asupra împrejurărilor esențiale constituie o condiție pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii de mărturie mincinoasă.* (I.C.C.J., secția penală, decizia nr. 5430 din 22 octombrie 2004)

Va fi calificată drept mărturie mincinoasă relatarea *eronată, necorespunzătoare realității a unor împrejurări în legătură cu cauza sau tăcerea care se opune clarificării unor împrejurări*

esențiale despre care martorul este întrebat și pe care le cunoaște....Față de cele două atitudini pe care subiectul activ al infracțiunii le poate aborda (comisivă sau omisivă) acestea trebuie să se manifeste în raport de împrejurări esențiale (caracterul esențial fiind determinat de obiectul probei, de necesitatea acesteia pentru rezolvarea cauzei și de aptitudinea de a influența răspunderea făptuitorului) și despre care e întrebat. (I.C.C.J., secția penală, decizia nr. 74/RC din 8 martie 2016)

Fapta inculpatei care, audiată fiind în calitate de martor în dosarul penal având ca obiect comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, a dat o declarație necorespunzătoare adevărului și contrară celei din faza de urmărire penală și probelor din dosar, cu privire la împrejurări esențiale pentru justa soluționare a cauzei, în scopul disculpării inculpatului și pentru a lipsi de eficiență juridică actele de urmărire penală fundamentale pentru susținerea acuzării, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de mărturie mincinoasă (Jud. Turda, s.p. 123/2014); caracterul esențial al împrejurărilor la care trebuie să se refere afirmațiile mincinoase se determină în funcție de obiectul probei. Dacă aceasta este concludentă, în raport cu învinuirea adusă inculpatului sau cu orice alt aspect de natura să influențeze răspunderea penală a acestuia, împrejurarea relatată mincinos de martor are caracter esențial (C.A. Craiova, d.p. nr. 403/2001).

Doctrina definește noțiunea de *împrejurări esențiale* prin trimitere la orice fapte, date, situații sau circumstanțe care, având legătură cu fondul cauzei, au importanță în ceea ce privește soluția ce se va pronunța în procesul respectiv. Aceste împrejurări influențează direct rezolvarea cauzei, iar caracterul lor esențial se determină în funcție de obiectul probei (în Codul penal, Comentarii pe articole, editura C.H.Beck, ed a II-a, p. 807).

Declarația dată de către Laura Codruța Kovesidin data de 10.04.2017, în calitate de martor , în dosarul nr. 1/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, nu a vizat astfel de împrejurări esențiale, ci aspecte cu caracter personal care nu aveau abilitatea de probe față de obiectul cercetării.

Astfel dosarul nr.1/P/2017 avut ca obiect sesizarea din oficiu cu privire la înregistrarea apărută în spațiul public în care numitul Ghiță Sebastian relatează discuția pe care ar fi avut-o cu fostul președinte Traian Băsescu, referitoare la soluția dispusă de instanță în dosarul cunoscut sub denumirea ICA. Organul de urmărire penală a considerat ca fiind potențiale părți în dosar:

[REDACTED]

În cuprinsul declarației s-a consemnat că persoanei audiate i s-a adus la cunoștință faptul că urmează a fi audiată în calitate de martor cu privire la înregistrările apărute la postul România TV. Declarația de martor a avut următorul conținut:

Întrebare adresată de procuror: Vă rog să precizați care sunt raporturile dintre dumneavoastră și persoanele indicate în preambulul declarației.

Răspuns: În ceea ce o privește pe doamna judecător Camelia Bogdan: nu am vorbit niciodată cu aceasta în privat, nu am avut întâlniri private, nu am discutat niciodată cu aceasta despre niciuna din cauzele D.N.A. sau alte cauze ale Ministerului Public. Am văzut-o la două seminarii, unde eu am fost invitată doar la deschidere, dar de fiecare dată eu am plecat înainte de discuțiile de seminar, pentru că aveam de lucru la birou.

Pe domnul judecător Mihalcea Mihai nu l-am cunoscut personal niciodată, nu m-am întâlnit cu acesta niciodată.

Pe domnul președinte Băsescu Traian l-am cunoscut în virtutea funcției pe care am deținut-o ca procuror general, am avut cu acesta întâlniri instituționale, problemele discutate în acest cadru erau de interesul justiției și al ministerului pe care

îl conduceam. De regulă, la aceste întâlniri mai erau prezente și alte persoane, fie din Ministerul Public, fie din alte instituții, în funcție de tema aflată în discuție.

Pe domnul general Coldea Florian l-am cunoscut după ce am fost numită în funcția de procuror general; am avut cu acesta - ca și în cazul președintelui Băsescu Traian - întâlniri instituționale.

Pe domnul Ghiță Sebastian l-am cunoscut la niște activități organizate de alte instituții, unde eu am fost invitată în calitate mea de procuror general. Nu am avut întâlniri private cu inculpatul Ghiță Sebastian, nu am vorbit cu acesta la telefon niciodată, nu am făcut schimb de e-mail -uri. Așa cum am menționat mai sus, m-am întâlnit cu acesta doar la acele evenimente organizate în cadrul altor instituții. Din anul 2013, Ghiță Sebastian este cercetat în mai multe dosare ale D.N.A., având în prezent calitate de inculpat, față de acesta s-au dispus mai multe măsuri preventive și înainte de luna septembrie 2016 este important de menționat că am înaintat către procurorul general o propunere de ridicare a imunității pentru arestarea preventivă a inculpatului Sebastian Ghiță pentru a fi transmisă la Parlament.

Așadar, eu apreciez că toate afirmațiile făcute în spațiul public de inculpatul Sebastian Ghiță au fost determinate de activitățile D.N.A.

Întrebare adresată de procuror: Cunoașteți înregistrările mediatizate în care domnul Sebastian Ghiță prezintă o serie de aspecte ? Ce puteți preciza în legătură cu înregistrarea în care domnul președinte Băsescu Traian face referire la discuțiile despre care spune că le-a purtat cu dumneavoastră în perioada în care era președintele României ?

Răspuns: Am luat la cunoștință de înregistrări din spațiul public, mi s-a prezentat astăzi de către procuror transcriptul înregistrării și declar că nu am participat la nicio întâlnire împreună cu domnul Băsescu Traian, domnul Coldea Florian, doamna Bogdan Camelia, în care să se fi discutat chestiuni din

dosarul privind pe inculpatul Voiculescu și nici alte dosare. Nu am cunoscut dinainte ce sentință urma a fi pronunțată în cauza despre care am vorbit mai sus. Am aflat de la televizor soluția, pronunțarea fiind făcută în ședință publică. Niciodată eu nu am aflat înainte soluțiile care urmau a fi pronunțate în cauzele D.N.A. și în nicio altă cauză penală și nici civilă.

Nu am discutat niciodată - nici formal, nici informal - cu domnul președinte Băsescu Traian sau cu domnul general Coldea Florian, nici împreună toți trei și nici separat cu fiecare din aceștia, soluția ce urma a fi pronunțată în dosarul Voiculescu, nici despre judecarea acestui dosar; același lucru îl afirm și cu privire la oricare alt dosar al Ministerului Public. De altfel, acest lucru era imposibil pentru că - așa cum am afirmat mai sus — nu cunoșteam dinainte soluțiile ce urmau a fi dispuse de judecători.

Reamintesc faptul că, legat de judecarea dosarului Voiculescu, eu am avut câteva poziții publice legat de posibilitatea împlinirii termenului de prescripție; acest lucru poate fi verificat.

În toată activitatea mea de procuror, de procuror șef și procuror general, nu am discutat niciodată cu niciun judecător sau cu persoane din afara instituției despre modul în care se judecă sau se soluționează o cauză penală, indiferent dacă aceasta era o cauză aflată în instrumentarea mea sau a vreunui alt coleg.

De asemenea, doresc să precizez că nu am cunoscut niciodată - înainte de a fi pronunțate/dispuse - soluțiile date de judecători în cauzele penale.

Întrebare adresată de procuror: De ce considerați că Ghiță Sebastian a făcut afirmațiile care au apărut în spațiul public - și pe care vi le-am prezentat ?

Răspuns: Așa cum am spus, inculpatul Sebastian Ghiță are mai multe dosare la D.N.A. în care s-au dispus și măsuri preventive și măsuri asigurătorii, iar aceste afirmații sunt

făcute cu scopul de a defăima și de a intimida, atât pe mine, cât și procurorii care lucrează în aceste cauze.

Întrebare adresată de procuror: In raport de subiectul discutat, mai aveți ceva de adăugat ?

Răspuns: Nu mai am nimic de adăugat.

Întrebare adresată de procuror: Aveți obiecțiuni la modul cum s-a desfășurat prezenta activitate ?

Răspuns: Nu am obiecțiuni. Semnez după ce am citit și am constatat că cele consemnate sunt conforme celor declarate de mine.”

Procurorul nu a explicat în cuprinsul acuzației (și nici anterior, în cursul audierii ca martor) de ce aceste elemente referitoare la caracterizarea unei relații considerate private (a martorului cu denunțatorul), ar fi constituit o *împrejurare esențială* pentru cercetare. În lipsa acestei precizări a procurorului de caz, este neclar cum caracterizarea relațiilor dintre martor și denunțator sau existența unei astfel de legături interumane ar fi condus la decelarea unor elemente de fapt care ar fi putut servi la constatarea existenței infracțiunii cercetate în rem, la identificarea participanților și, deci, la cunoașterea împrejurărilor necesare justei soluționări a aceluși dosar. Această omisiune de a explica pertinent și coerent limitele și elementele de fapt vizate de audiere și, ulterior, valorificarea conținutului declarației împotriva persoanei audiate, aruncă spectrul arbitrariului asupra acuzației de mărturie mincinoasă.

În ceea ce privește suportul probator aferent acestei acuzații se constată că se mărginește la propria declarație a martorului, devenit inculpat în prezenta cauză. Un singur mijloc de probă, având ca sursă singulară făptuitorul, nu poate fi suficient pentru susținerea acuzației, cu atât mai mult cu cât proba nu este nici pertinentă.

Nerespectarea dispozițiilor art. 212 alin. 4 Cod procedură penală referitoare la obligația motivării ordonanței de luare a măsurii preventive. Sfera obligațiilor instituite

Controlului judiciar presupune o restrângere a exercițiului unor drepturi legitime, astfel încât, la momentul luării măsurii trebuie evaluate criteriile enumerate de art. 53 din Constituție (implicit ale art. 2 din Protocolul 4 din Convenție) și preluate în art. 202 alin. (3), respectiv necesitatea și proporționalitatea măsurii cu scopul urmărit și gravitatea acuzațiilor.

Judecătorul de drepturi și libertăți consideră că obligația impusă de art. 212 alin. 4 Cod procedură penală, referitoare la motivarea ordonanței de luare a măsurii controlului judiciar, nu este una excesivă ori inutilă, motivarea fiind necesară pentru a permite evaluarea legalității măsurii. Lipsa motivării atrage imposibilitatea înțelegerii și analizei condițiilor ce au condus procurorul de caz la ideea necesității și proporționalității măsurii.

Se constată că procurorul nu a indicat, în concret, motivele care justifică luarea măsurii controlului judiciar, fiind menționat, în mod formal, că măsura preventivă se impune *având în vedere situația de fapt expusă mai sus și necesitatea administrării în continuare a actelor de urmărire penală, pentru aflarea adevărului și pentru stabilirea întinderii întregii activități infracționale, se constată că în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii inculpatei de la urmărirea penală și de la judecată, a influențării martorilor și a presei, dată fiind poziția socială și ieșirile publice repetate ale inculpatei, precum și al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni, dată fiind și gravitatea faptelor reținute în sarcina acesteia, care sunt pedepsite cu închisoare de la 3 la 10 ani (luarea de mită), majorată cu o treime conform disp. art. 7 din Legea 78/2000, respectiv închisoare de la 2 la 7 ani pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 297 Cod penal, calitatea de magistrat procuror și funcția de demnitate publică, în exercitarea căreia a comis faptele.*

Indicarea formală a condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală echivalează cu lipsa de motivare a ordonanței și evidențiază inexistența unei evaluări reale a condițiilor legale

de luare a măsurii, grefată pe lipsa necesității și proporționalității acesteia. Este extrem de neclar cum a ajuns procurorul de caz la ideea posibilei sustrageri de la cercetare ori la posibile încercări de influențare a martorilor, neexistând niciun vag început de dovadă în acest sens. De asemenea, este imposibil de decelat cum a ajuns procurorul la ideea potențialului infracțional ulterior, respectiv la necesitatea *prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni*.

Este cert însă că inculpata s-a prezentat la chemarea organului judiciar, a dat declarații, nu există încercări de tergiversare imputabile acesteia. Atitudinea inculpatei se concretizează în disponibilitatea de a participa la procedura efectuată împotriva sa. Datele favorabile ce-i caracterizează persoana (pregătire și recunoaștere profesională, mediul din care provine, lipsa antecedentelor penale), nu pot justifica temerea că pe viitor va încerca să împiedice desfășurarea în condiții corespunzătoare a anchetei penale.

Simpla referire la poziția socială și ieșirile publice (răspunsurile la întrebările reprezentanților mass-media), considerate de procurorul de caz repetate și nocive cercetării penale, precum și enumerarea condițiilor impuse de textele de lege în materia măsurilor preventive nu echivalează cu motivarea ordonanței, nu generează argumente suficiente și pertinente dispunerii controlului judiciar.

Sfera obligațiilor ce pot fi impuse în cadrul măsurii controlului judiciar, în baza dispozițiilor art. 215 alin. 1 și 2 Cod procedură penală, este limitativă.

Procurorul a înțeles să impună inculpatei atât obligațiile *ope legis* (prevăzute de art. 215 alin. 1 Cod procedură penală), precum și o parte din obligațiile facultative, enumerate în art. 215 alin. 2 Cod procedură penală. Față de acestea din urmă se observă că, pe de o parte, procurorul de caz nu a înțeles să justifice și să motiveze alegerea, impunându-le în mod arbitrar, fără vreo trimitere la o situație concretă, iar pe de altă parte, a

stabilit și impus o obligație care nu se regăsește în cele enumerate de dispozițiile legale, *obligația de a nu intra în legătură cu mass-media, cu privire la faptele pentru care se efectuează urmărirea penală în cauză, de a nu furniza date în legătură cu ancheta și de a păstra confidențialitatea urmării penale* (lit. h din ordonanță).

În jurisprudența anterioară, o obligație similară a fost impusă în considerarea sau în explicitarea celei ce vizează obligația de a nu lua legătura, în niciun mod, direct ori indirect, cu părțile ori cu martorii, fiind necesară stabilirii sferei demersurilor interzise inculpatului și care, nerespectate cu rea-credință, ar fi putut atrage măsuri preventive mai severe.

Cu toate acestea, obligația impusă în sarcina inculpatei este nelegală, procurorul adăugând la lege și impunând o obligație care nu se regăsește în cele enumerate expres și limitativ de lege ori care excede celor atestate de jurisprudența anterioară. Astfel, în prezenta cauză, procurorul a vizat înlăturarea totală a posibilității de a răspunde întrebărilor mass-media, fără legătură cu ideea prezervării probatoriului.

În ceea ce privește chestiunea legată de nulitatea unor acte de urmărire penală pentru vicii de fond, aceasta nu intră în competența funcțională a judecătorului de drepturi și libertăți, ci a judecătorului de camera preliminară. Judecătorul de drepturi și libertăți evaluează cadrul procesual adecvat demersului instituirii unei măsuri preventive, respectiv existența unei acuzații și a unei acțiuni penale exercitate, alături de alte condiții de legalitate și temeinicie, enumerate anterior (infra, secțiunea *condițiile luării măsurii controlului judiciar*).

Față de toate considerentele anterior evocate, judecătorul de drepturi și libertăți de la Înalta Curte de Casație și Justiție constată că măsura controlului judiciar luată față de inculpata Kovesi Laura Codruța este nelegală, drept pentru care, în temeiul art. 213 alin.6 Cod procedură penală, va admite

plângerea și va revoca măsura preventivă dispusă prin ordonanța data de 28.03.2019, emisă în dosarul nr.1172/P/2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

Admite plângerea formulată de inculpata Kovesi Laura Codruța împotriva ordonanței din data de 28.03.2019, emisă în dosarul nr.1172/P/2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, prin care s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar.

Revocă măsura controlului judiciar dispusă prin ordonanța menționată.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în cameră de consiliu, astăzi, 03 aprilie 2019.

JUDECĂTOR DE DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI,

Francisca Vasile

MAGISTRAT ASISTENT

Mădălin Marian Pușcă

GREFIER

Stefan-Laurențiu Vespe